

« Eenmaal zal dit vernederd lichaam weer
verrijzen ».
(Uit de dodenliturgie)

DANKBAAR AANDENKEN AAN
de Heer

Oscar - Marcellinus CRAEYE

echtgenoot van Mevrouw
MARIA LEROY,

geboren te Elst op 30 april 1903 en
godvruchtig overleden in de St.-Franciscus-
kliniek te Brakel op 17 juli 1974,
nadat hij het sakrament der ziekenzalving
ontvangen had en voorzien was van de
Pauselijke Zegen.

De waarde van een mens beseffen we pas
goed wanneer die mens ons ontvalt. God
schenkt alle mensen aan elkander met aan
elkeen de opdracht « gave » te zijn voor de
anderen. Deze taak zal men alleen dan goed
vervullen, indien men zijn werk, zijn tijd,
zijn leven eerst God aanbiedt. Oscar heeft
zich gegeven aan zijn vrouw en zijn zoon
zolang als hij kon door noest werk en lief-
devolle zorg. Eens de tijd gekomen dat li-
chamelijk werk boven zijn krachten ging en
zijn levensruimte beperkt werd tot de huis-
kamer, heeft Oscar een flink deel van deze
tijd besteed aan gebed : zijn paternoster was
steeds in zijn nabijheid en vol eerbied ont-
ving hij de H. Eucharistie bij hoogtijdagen.
Bijzonder in deze tijd van ziekzijn, zijn man
en vrouw meer en meer voor elkaar « gave »
geworden. Vandaar dat zijn naastbestaanden
diep met hem meevoelden als lichamelijke
pijnen hem dichter naar de menselijke dood
toebrachten. Mensen die in hun leven plaats
hebben gelaten voor de Heer moeten getui-
gen dat zij gelukkig zijn geweest. De over-

levenden gedenken dankbaar de afgestorvene
die hun door zijn « gave zijn » zoveel goed
geschonken heeft. Wenend danken zij God
om deze mens die in hun leven is gekomen.

Dierbare echtgenote, jarenlang hebt gij voor
mij gezorgd, in de laatste weken van mijn
leven hebt gij uw kommer nog verdubbeld,
tenkoste van grote moeite, die gij U gaarne
getroost hebt. Ik dank U omdat wij als man
en vrouw samen door het leven zijn gegaan
« in goede en kwade dagen ».

Dierbare zoon, uw genegenheid die ik zo
zeer op prijs stelde en waarvoor ik U dank-
baar ben, wilt gij mij wel verder betonen
door te zorgen voor moeder en haar in deze
zware uren bij te staan en vooral door mijn
gedachtenis levendig te houden bij uw kindje.

Beste familieleden, gij gelooft allen dat
het leven niet eindigt met de dood, dat wij
elkaar terug zullen ontmoeten. Als diepge-
lovige mensen vergeet mij niet in uw gebed,
het enige dat mij nog kan helpen !

De families CRAEYE, LEROY,
DE TEMMERMAN, SURDIACOURT,
zijn zeer erkentelijk voor uw blijken van
kristelijke deelneming en danken U.

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste, Brakel